

MIR VAMA!

Duhovi, C

Sav svijet govori o miru. Političarima su puna usta te riječi. Doista, što je to mir? Kako izgleda i kako do njega doći? Je li to ustajala bara u žabokrečini ili je to bistri potok koji žubori? Je li mir skladna promjena i neprestani rast, ili je to ustrajavanje u starim idejama? Kakav je to Isusov mir?

Promotrimo današnje evanđelje u tri koraka. Prvi. Isus veli apostolima. „*Mir vama!*“ Što je to za Isusa mir? Samo puko odsustvo rata? Odmah ćemo se složiti da nije tako. Jer, u vrijeme najžešće diktature u Sovjetskom Savezu u državi je vladao mir. Očito je: tamo gdje silnik drži čovjeka pokorenim ne možemo govoriti o miru. Tamo gdje se nasiljem ili nekom tromošću održavaju loši odnosi među ljudima, ne možemo govoriti o pravome miru.

Da bismo to razumjeli, prijedimo odmah na drugi korak: „*To rekavši, pokaza im ruke i reb-ra.*“ Znamo kakve su bile njegove ruke nakon razapinjanja i čime je bio otvoren njegov bok. Bili su to biljezi njegove muke i smrti. Sad se možemo prisjetiti kako je ono Isus jednom rekao da je došao donijeti mač, tj. razdjeljenje. Njegovom pojavom ljudi su se morali opredijeliti za ili protiv Kraljevstva koje buja i raste u čovjeku otvorena srca. I ta napetost između dobra i zla, između Kristova kraljevstva i ovosvjetske slave doživjela je svoj vrhunac upravo u Kristovom uklanjanju s ovoga svijeta: bio je osuđen, mučen, razapet i umro je.

I evo trećeg koraka. Isus veli učenicima: „*Mir vama!*“ I odmah, „*to rekavši, dahne u njih i i kaže im: 'Primate Duha Svetoga'*“. I evo odgovora: Od Duha Gospodnjega dolazi pravi, istinski mir.

Danas, na Duhove, sjetimo se što Duh Božji čini s nama. ^isti nas od naših grijeha. Poziva nas na rat i borbu protiv svih zlih sklonosti, protiv svakoga grijeha. Gospodin nam u svome Duhu daje novo srce i nov duh. Gospodin nas preobražava u prave, bogolike, kristolike ljude, prema onome: „*Evo, sve činim novo!*“ I onda u nas ulijeva svoga Duha koji je onaj duboki mir. Da ne bismo to krivo ili površno shvatili: ima i bit će u meni i nesigurnosti i nesavršenosti, bit će u meni i boli i žalosti. Neće mi nedostajati ni križeva ni trnovih kruna. Imat ću i ja trenutaka tjeskobe i krvavog znoja, ali u isto vrijeme znam: darom Duha koji prebiva u Božjim sinovima i kćerima, duboko u mom srcu prebiva Kristov mir, mir koji dolazi od njegova Duha.

I taj mir nam nitko neće moći uzeti od nas. Jer, znamo, u nama je Božja milost i Božji mir. I to se događa u nama snagom Kristove smrti i uskrsnuća, snagom njegova Duha. Mi smo Božji. Po Kristovu Duhu Bog boravi u nama i mi u Bogu. Tko nam što može? Pored svih nedaća i nevolja, pa i pored svih naših nesavršenosti znademo, vjerujemo i osjetimo: Kristov mir je u nama, tako da onda i mi možemo s psalmistom reći: „*S Bogom svojim preskačem zidine!*“

To je poruka za naše vrijeme. Isus ne daje isprazna obećanja. Ne govori da će nam biti lako i lagodno, ali jedno sa sigurnošću obećaje i daje: svoga Duha, svoj mir, svoju milost, svoju snagu i izvjesnost da je s nama „*u sve dane do svršetka svijeta*“.

Vratimo se pitanju s početka. Rat ili mir? Žabokrečina ili plahovitost planinskog potoka? Jednostavno, valja se opredijeliti za rat protiv zla a za mir s Bogom! To je dar Duha: zatiranje zla i mir s Bogom! Zvonko Pažin